31989L0429

15.7.1989 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* L 203/50

NÕUKOGU DIREKTIIV, 21. juuni 1989, olemasolevatest olmejäätmete põletustehastest lähtuva õhusaaste vähendamise kohta

(89/429/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 130s,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

Euroopa Ühenduse keskkonnaalastes tegevusprogrammides aastateks 1973, ([4]) 1977, ([5]) 1983 ([6]) ja 1987 ([7]) on rõhutatud õhusaaste vältimise ja vähendamise tähtsust;

nõukogu 19. oktoobri 1987. aasta resolutsioonis keskkonnaalase tegevusprogrammi kohta aastateks 1987–1992 on märgitud, et rahva tervise ja keskkonnakaitse kõrge taseme tagamiseks on ühenduse tegevuses tähtis keskenduda muu hulgas asjakohaste standardite rakendamisele;

nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiivis 75/442/EMÜ jäätmete kohta ([8]) on sätestatud, et jäätmed tuleb kõrvaldada inimeste tervist ohtu seadmata ja keskkonda kahjustamata; selleks on samas direktiivis sätestatud, et iga jäätmeid töötlev käitis või ettevõtja peab saama pädevatelt asutustelt loa, milles muu hulgas nähakse ette võetavad ettevaatusabinõud;

nõukogu 28. juuni 1984. aasta direktiivis 84/360/EMÜ tööstusrajatistest lähtuva õhusaaste vastu võitlemise kohta ([9]) on sätestatud, et liikmesriigid rakendavad poliitikat ja strateegiat, sealhulgas asjakohaseid meetmeid, olemasolevate rajatiste järkjärguliseks kohandamiseks parima võimaliku tehnoloogiaga, mille rakendamine ei too kaasa liigseid kulusid; neid sätteid kohaldatakse muu hulgas olemasolevate olmejäätmete põletustehaste suhtes;

direktiivis 84/360/EMÜ on sätestatud, et vajaduse korral kehtestab nõukogu ühehäälselt ja komisjoni ettepanekul heitkoguste piirnormid, mis põhinevad parimal võimalikul tehnoloogial, mille rakendamine ei too kaasa liigseid kulusid, ja sobivatel mõõteseadmetel ja mõõtmismeetoditel;

olmejäätmete põletamisel tekivad niisuguste ainete heitmed, mis võivad põhjustada õhusaastet ja sellega kahjustada rahva tervist ja keskkonda; mõnel juhul võib saaste olla piiriülene;

olmejäätmete põletustehases tekkivate teatavate saasteainete heitmete vähendamise tehnoloogiad on juba üldiselt tunnustatud; neid võib olemasolevates põletustehastes järk-järgult kasutusele võtta, arvestades tehaste tehnilisi omadusi ja soovitust vältida liigseid kulusid; nende abil on võimalik saavutada põlemisgaaside saasteainete kontsentratsioonide tase, mis ei ületa teatavaid piirnorme;

([1]) EÜT C 75, 23.3.1988, lk 8.
([2]) EÜT C 69, 20.3.1989, lk 223.
([3]) EÜT C 318, 12.12.1988, lk 3.
([4]) EÜT C 112, 20.12.1973, lk 1.
([5]) EÜT C 139, 13.6.1977, lk 1.
([6]) EÜT C 46, 17.2.1983, lk 1.
([7]) EÜT C 328, 7.12.1987, lk 1.
([8]) EÜT L 194, 25.7.1975, lk 47.
([9]) EÜT L 188, 16.7.1984, lk 20.

kõikides liikmesriikides on olemas paiksetest tehastest lähtuva õhusaaste vastu võitlemist käsitlevad õigusnormid ja mitmes liikmesriigis on olemas erisätted olmejäätmete põletustehaste kohta;

heitkoguste piirnormide kehtestamine ja muud saaste vältimise nõuded aitavad ühendusel tõhustada liikmesriikide meetmeid võitluses olmejäätmete põletustehastest lähtuva õhusaastega;

tõhusa keskkonnakaitse kiireks tagamiseks tuleks sätestada asjakohased tähtajad olemasolevate põletustehaste kohandamiseks parima võimaliku tehnoloogiaga, vältides liigseid kulusid; on asjakohane, et lõpuks peaksid kõik olemasolevad olmejäätmete põletustehased vastama samadele tingimustele, mida kohaldatakse vastava kategooria uute tehaste suhtes;

olemasolevatele tehastele kehtestatavate nõuete hulka peab kuuluma kohustus järgida kõige olulisemate saasteainete heitkoguste piirnorme ja asjakohaseid põlemistingimusi; nimetatud põlemistingimuste kehtestamisel tuleb arvesse võtta kõiki tehnilisi raskusi, mis võivad tekkida; tuleb sätestada põletustehastes tehtavad asjakohased mõõtmised ja nende kontrollimine ning üldsust tuleb saadud tulemustest teavitada;

arvesse tuleks võtta probleemi, mis on seotud dioksiinide ja furaanide heitmetega;

heitkoguste piirnormide kehtestamisega võrdselt tähtis on edendada puhta tehnoloogiaga seotud teadmiste arendamist ja levitamist ning puhta tehnoloogia kasutamist ennetusmeetmete osana võitluses keskkonnareostusega ühenduses, eriti seoses jäätmete kõrvaldamisega;

asutamislepingu artikli 130t kohaselt ei takista niisuguste ühenduse sätete vastuvõtmine ühtki liikmesriiki säilitamast või kehtestamast rangemaid keskkonnakaitsemeetmeid, kui need on kooskõlas asutamislepinguga,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis on:

1. *õhusaaste* – inimtegevusest tuleneva ainete või energia otsene või kaudne väljutamine õhku, mis võib avaldada märgatavat kahjulikku mõju inimeste tervisele, kahjustada elusressursse, ökosüsteeme ja materiaalset vara ja raskendada või takistada keskkonna puhkeotstarbelist või muud õiguspärast kasutamist;

2. *heitkoguste piirnorm* – saasteainete kontsentratsioon ja/või mass, mida tehastest lähtuvates heitmetes ei või määratud ajavahemiku jooksul ületada;

3. *olmejäätmed* – kodumajapidamiste, ettevõtete või toiduainetööstuse jäätmed ning muud jäätmed, mis oma laadi või koostise osas on sarnased kodumajapidamiste jäätmetega;

4. *olmejäätmete põletustehas* – kõik tehnilised seadmed, mida kasutatakse olmejäätmete töötlemiseks põletamise teel, kus põlemisel tekkivat soojust kasutatakse või mitte, kuid mitte tehased, mida kasutatakse spetsiaalselt kanalisatsioonijääkide, keemiliste, mürgiste ja ohtlike jäätmete, haiglate meditsiiniliste jäätmete või muud liiki jäätmete põletamiseks maal või merel, isegi kui nendes tehastes on võimalik olmejäätmeid põletada.

   See määratlus hõlmab tegevuskohta ja tervet käitist, mis koosneb jäätmepõletusahjust, jäätmete etteandesüsteemist, kütuse- ja õhuvarustussüsteemist ning põletustoimingute jälgimise seadmetest ja süsteemidest ning põletustingimuste pideva registreerimise ja jälgimise süsteemidest;

5. *olemasolev olmejäätmete põletustehas* – olmejäätmete põletustehas, mille esimene käitamisluba on antud välja enne 1. detsembrit 1990;

6. *põletustehase nimivõimsus* – põletustehase ahjude põletusvõimsuste summa, nagu on piiritlenud ehitaja ja kinnitanud käitaja, võttes asjakohaselt arvesse eelkõige jäätmete küttevääртust, mis on väljendatud tunnis põletatavate jäätmete kogusena.

Artikkel 2

1. Direktiivi 84/360/EMÜ artikli 13 kohaselt võtavad liikmesriigid asjakohaseid meetmeid, millega tagatakse, et olemasolevate olmejäätmete põletustehaste käitamisel on täidetud:

a) tehaste osas, mille nimivõimsus on 6 tonni jäätmeid tunnis või rohkem: 1. detsembriks 1996 samad tingimused, mis on kehtestatud sama võimsusega uutele põletustehastele olmejäätmete põletustehastest lähtuva õhusaaste vältimist käsitleva nõukogu 8. juuni 1989. aasta direktiiviga 89/369/EMÜ, [1] välja arvatud artikli 4 sätted, mis asendatakse käesoleva direktiivi artikli 4 sätetega;

[1] EÜT L 163, 14.6.1989, lk 32.

b) muude tehaste osas:

i) 1. detsembriks 1995 käesoleva direktiivi artiklites 3–7 sätestatud tingimused;

ii) 1. detsembriks 2000 samad tingimused, mis on kehtestatud sama võimsusega uutele põletustehastele direktiivi 89/369/EMÜ kohaselt, välja arvatud artikli 4 sätted, mis asendatakse käesoleva direktiivi artikli 4 sätetega.

Pädevad asutused kindlustavad, et kõik olemasolevate tehaste kohandamistööd, mille tegemisel arvestatakse nende allesjäänud kasutusaega ning käesolevas direktiivis sätestatud tähtaegu ja tingimusi, tehakse nii kiiresti kui võimalik.

Artikkel 3

1. Alates 1. detsembrist 1995 peavad olemasolevad olmejäätmete põletustehased järgima allpool esitatud heitkoguste piirnorme, mis on teisendatud järgmiste tingimuste alusel: temperatuur 273 K, rõhk 101,3 kPa, 11 % hapnikku või 9 % CO_2, kuiv gaas:

a) tehased, mille nimivõimsus on alla 6 tonni jäätmeid tunnis, kuid vähemalt üks tonn tunnis:

— kogutolm 100 mg/nm^3;

b) tehased, mille nimivõimsus on alla ühe tonni jäätmeid tunnis:

— kogutolm 600 mg/nm^3.

2. Tehaste puhul, mille võimsus on alla ühe tonni tunnis, võib heitkoguste piirnorme arvutada 17 % hapniku tasemel. Sel juhul ei või kontsentratsioonid olla suuremad kui lõikes 1 sätestatud, mis jagatakse 2,5ga.

3. Pädevad asutused sätestavad heitkoguste piirnormid muude kui lõikes 1 nimetatud saasteainete osas, kui nad peavad seda põletatavate jäätmete koostise ja põletustehase omaduste tõttu otstarbekaks. Nende heitkoguste piirnormide määramisel võtavad asutused arvesse kõnealuste saateainete võimalikku kahjulikku mõju inimeste tervisele ja keskkonnale ning parimat võimalikku tehnoloogiat, mille rakendamine ei too kaasa liigseid kulusid. Eelkõige võivad pädevad asutused kehtestada dioksiinide ja furaanide heitkoguste piirnormid.

Artikkel 4

1. a) Alates 1. detsembrist 1996 peavad olemasolevad olmejäätmete põletustehased, mille võimsus on vähemalt 6 tonni tunnis, vastama järgmistele põlemistingimustele: jäätmete põlemisel tekkinud gaaside temperatuuri tuleb tõsta pärast viimast põlemisõhu etteannet isegi kõige ebasoodsamates tingimustes temperatuurini 850 °C vähemalt kaheks sekundiks, nii et hapniku kontsentratsioon on vähemalt 6 %. Ületamatute tehniliste raskuste korral rakendatakse kahe sekundi nõuet hiljemalt ahjude vahetamise järel.

b) Alates 1. detsembrist 1995 peavad muud olemasolevad olmejäätmete põletustehased vastama järgmistele põlemistingimustele: jäätmete põlemisel tekkinud gaaside temperatuuri tuleb tõsta pärast viimast põlemisõhu etteannet isegi kõige ebasoodsamates tingimustes temperatuurini vähemalt 850 °C, nii et hapniku kontsentratsioon on vähemalt 6 %, piisavalt pikaks ajavahemikuks, mille pikkuse määravad kindlaks pädevad asutused.

2. Igale tehase kategooriale lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul järgivad kõik olemasolevad olmejäätmete põletustehased käitamise ajal põlemisgaaside süsinikmonooksiidi (CO) kontsentratsiooni piirnormi 100 mg/nm^3.

Piirnorm teisendatakse järgmiste tingimuste alusel: temperatuur 273 K, rõhk 101,3 kPa, 11 % hapnikku või 9 % CO_2, kuiv gaas.

3. Võib lubada lõikes 1 sätestatud tingimustest erinevaid tingimusi, kui põletusahjudes või põlemisgaaside töötlemise seadmetes kasutatakse uut tehnoloogiat, tingimusel et polüklooritud dibensodioksiinide (PCDD) ja polüklooritud dibensofuraanide (PCDF) heitmete tase on sama või madalam lõikes 1 sätestatud tehnilistel tingimustel saavutatud tasemest.

Liikmesriikide määratud pädevad asutused edastavad käesoleva lõike kohaselt tehtud otsused komisjonile.

Artikkel 5

1. Artikli 4 lõikes 1 sätestatud temperatuuride ja hapniku kontsentratsiooni väärtused on miinimumväärtused, mida tuleb kogu tehase käitamise ajal järgida.

2. Artikli 4 lõikes 2 sätestatud süsinikmonooksiidi (CO) kontsentratsioon on:

a) tehaste puhul, mille nimivõimsus on 6 tonni tunnis või rohkem, piirnorm tunni keskmisena. Lisaks sellele peab vähemalt 90 % kõikide 24 tunni jooksul tehtud mõõtmiste tulemus jääma alla 150 mg/nm^3;

b) tehaste puhul, mille nimivõimsus on alla 6 tonni tunnis, kuid vähemalt 1 tonn tunnis, piirnorm tunni keskmisena;

c) tehaste puhul, mille nimivõimsus on üle 1 tonni tunnis, piirnorm päeva keskmisena.

Eespool nimetatud keskmiste väärtuste arvutamisel võetakse arvesse ainult tunnid, kui tehast tegelikult käitatakse, sealhulgas käivitamis- ja seiskamisaeg.

3. Tolmu osas, mida tuleb artikli 6 kohaselt pidevalt kontrollida:

a) mitte ükski liikuva seitsme päeva kontsentratsiooni keskmistest väärtustest, mis on nende ainete osas mõõdetud, ei või ületada vastavaid piirnorme;

b) mitte ükski päeva kontsentratsiooni keskmistest väärtustest, mis on nende ainete osas mõõdetud, ei või ületada vastavat piirnormi rohkem kui 30 %.

Eespool nimetatud keskmiste väärtuste arvutamisel võetakse arvesse ainult tehase tegelik käitamisaeg, sealhulgas käivitamis- ja seiskamisaeg.

4. Kogutolmu osas, kui artikli 6 kohaselt nõutakse korrapäraseid mõõtmisi, ei või pädevate asutuste artikli 6 lõigete 3, 4 ja 5 kohaselt kehtestatud eeskirjade kohaselt mõõdetud kontsentratsioonid olla piirnormist suuremad.

Artikkel 6

1. Alates 1. detsembrist 1995 tuleb artikli 2 punkti b kohaselt olemasolevate tehaste osas teha järgmised mõõtmised:

a) teatavate ainete kontsentratsioonid põlemisgaasides:

i) tehaste osas, mille nimivõimsus on 1 tonn tunnis või rohkem, tuleb kogutolmu, CO ja hapniku kontsentratsioone pidevalt mõõta ja registreerida;

ii) järgmised kontsentratsioonid tuleb mõõta korrapäraselt:

— olemasolevates tehastes nimivõimsusega alla 1 tonni jäätmeid tunnis kogutolmu, hapniku ja CO kontsentratsioon;

b) tööparameetrid:

i) gaaside temperatuuri tuleb pidevalt mõõta ja registreerida piirkonnas, kus artikli 4 lõikega 1 ettenähtud tingimused on täidetud;

ii) põlemisgaaside normaega artikli 4 lõikes 1 määratletud temperatuuril 850 °C tehasele ettenähtud kõige ebasoodsamates käitamistingimustes tuleb asjakohaselt kontrollida vähemalt üks kord iga tehase kohandamistöö järel ja igal juhul enne 1. detsembrit 1995.

2. Lõikes 1 nimetatud mõõtmiste tulemused teisendatakse järgmiste tingimuste alusel:

— temperatuur 273 K, rõhk 101,3 kPa, 11 % hapnikku või 9 % CO_2, kuiv gaas.

Kui kohaldatakse artikli 3 lõiget 2, võib neid siiski teisendada järgmiste tingimuste alusel:

— temperatuur 273 K, rõhk 101,3 kPa, hapnikku 17 %, kuiv gaas.

3. Kõik mõõtmistulemused registreeritakse, töödeldakse ja esitatakse asjakohases vormis, nii et pädevad asutused võivad nende kinnitatud menetluste kohaselt kontrollida, kas sätestatud tingimused on täidetud.

4. Pädevad asutused peavad lõike 1 nõuetele vastavad proovivõtu- ja mõõtmismenetlused, meetodid ja seadmed ning proovivõtu- ja mõõtmiskohad enne nende kasutamist heaks kiitma.

5. Korrapäraste mõõtmiste osas sätestavad pädevad asutused asjakohased mõõtmisprogrammid, millega tagatakse, et tulemused esindavad kõnealuste ainete heitmete tavalist taset.

Saadud tulemustega peab olema võimalik kinnitada, et kohaldatavaid piirnorme on järgitud.

Artikkel 7

1. Kui mõõtmised osutavad, et käesolevas direktiivis sätestatud piirnorme on ületatud, teatatakse sellest viivitamata pädevatele asutustele. Asutus tagab, et tehase kasutamine peatatakse, kui heitmenorme järgita, ja võtab vajalikke meetmeid tehase muutmiseks või selle sulgemiseks.

2. Pädevad asutused kehtestavad puhastus- või mõõtmisseadmete tehniliselt vältimatute seisakute pikima lubatud aja, mille jooksul õhku väljutatavate ainete heitmete kontsentratsioonid, mille vähendamiseks need seadmed on ette nähtud, ületavad sätestatud piirnormid. Rikke korral vähendab käitaja töömahtu või peatab viivitamata selle töö, kuni tavapärased käitamistingimused on taastatud. Mitte mingil juhul ei või tehast käitada tööd katkestamata üle 16 tunni; lisaks sellele võib tehast neis tingimustes käitada aasta jooksul kokku kuni 200 tundi.

Tolmu sisaldus heitmetes ei või eelmises lõigus nimetatud ajavahemike jooksul mitte mingil juhul ületada 600 mg/nm^3 ja kõik muud tingimused, eelkõige põlemistingimused, peavad olema täidetud.

Artikkel 8

Kui ärisaladuse suhtes kohaldatavatest sätetest ei tulene teisiti, tehakse kooskõlas asjakohaste menetlustega ja pädevate asutuste määratud vormis üldsusele teatavaks andmed põletustehastele käesoleva direktiivi alusel kehtestatud nõuete ja artiklites 5 ja 6 sätestatud kontrollitulemuste kohta.

Artikkel 9

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, millega tagatakse, et pädevad asutused kontrollivad käesoleva direktiivi kohaselt kehtestatud tingimuste täitmist olemasolevates põletamistehases.

Artikkel 10

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 1. detsembriks 1990. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 11

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 21. juuni 1989

Nõukogu nimel

eesistuja

C. ARANZADI